

اما واگرهای برگزاری آنلاین جشنواره تئاتر بین المللی فجر

بستر سازی کیفی در زمان محدود

محسن یوحسنی

خبرنگار

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را باید از مهم‌ترین جشنواره‌های تئاتر در ایران دانست که هر ساله در دهه فجر و در ماه بهمن برگزار می‌شود تا گروه‌های تئاتری در بخش‌هایی که اغلب رقابتی هستند در حوزه نمایش صحنه‌ای، بخش بین‌الملل، بخش نمایش‌های رادیویی و بخش نمایش خیابانی با هم به رقابت بپردازند. امسال اما تمام معادلات با شیوع بیماری کرونا و تعطیلی و عملی کردن پروتکل‌های ایمنی و بهداشتی به‌هم خورد و سرنوشت چنین جشنواره‌هایی هم طبعاً با چالش‌های بسیاری روبه‌رو شد. همین چند روز

پیش بود که حسین مسافر آستانه طی حکمی به سمت دبیری جشنواره امسال منصوب شد. یکی از سؤال‌ها و ابهام‌ها بعد از این انتصاب، نحوه برگزاری جشنواره با توجه به شرایط کنونی بود و گفته می‌شود یکی از شیوه‌های برگزاری جشنواره امسال ممکن است برگزاری به‌صورت آنلاین باشد. همین‌جاست که شاید منتقدان ومخالفان درباره کیفی‌سازی و شرایط چنین برنامه‌هایی با هم به توافق فکری برسند. این توافق اصولاً برآمده از توجه به زیرساخت‌های لازم برای عملیاتی کردن چنین تصمیمی است. این افراد معتقدند (همان‌طورکه در تمام دنیا این روزها مناسبات و کارکردهای جویاز مختلف هنری به شیوه و روش‌های جدید

عملیاتی می‌شود) ما نیز می‌توانیم جشنواره امسال تئاتر بین‌المللی فجر را به‌سمت و سوهایی دیگر ببریم و اگر چه برای اولین بار است چنین تجربه‌ای را در این زمینه در کارنامه تئاتر ثبت می‌کنیم چرا که ممکن است چند صباح و سال دیگر باز هم با مشکلی مثل کرونا روبه‌رو شویم اما این تلنگر به ما می‌گوید از امروز به فکر آن روز باشیم. در انگلستان، یکی از مهم‌ترین مراکز تئاتر، یعنی تئاتر ملی لندن، مجموعه گفت‌وگوهایی با اندیشمندان حوزه‌های تکنولوژی و هنر، در قالب یک برنامه آنلاین چند روزه و جشنواره‌مانند بی گرفته و در این سلسله گفتارها چهره‌های شاخص حوزه‌های مختلف و مرتبط با بحث،

درباره این سخن می‌گویند که چگونه می‌شود تئاتر را به یک هنر مدرن امروزی تبدیل کرد. از طرفی دیگر در بخش‌های پژوهشی نیز از پژوهشگرانی دعوت شد تا در این فرصت، تحقیقات خود در این زمینه را روی کاغذ بیاورند و به این مجموعه هنری ارسال کنند تا از میان آنها انتخاب‌هایی صورت بگیرد و پژوهش‌ها به مرحله عمل واجرا دربیایند. پس حرکت به‌سمت آنلاین برگزار کردن جشنواره امسال، تصمیم درستی است که باید به آن، از زاویه‌ای دیگر نگاه کرد و این زاویه، امکان فراهم آوردن امکانات و بسترهای لازم در مدت محدود باقی مانده است. بسیاری از اهالی تئاتر نیز در ایران معتقدند که بودجه امسال را می‌توان صرف

جبران مافات مالی که در این چندماه تئاتر ما متحمل شده کرد و در عوض به حوزه پژوهش و گفت‌وگو و در نهایت نزدیک کردن تئاتر ما به آن چه در جهان در حال بازتعریف است ورود کرد و این بخش را مورد مذاقه قرار داد. به‌هر صورت تاکنون سی و هشت دوره از این جشنواره بین‌المللی برگزار شده وهمان‌طور که در ابتدای گزارش به آن اشاره شد امسال و در آستانه برگزاری سی و نهمین دوره آن با توجه به شیوع ویروس کرونا شورای سیاستگذاری این جشنواره درصدد پیدا راهی برای برگزاری جشنواره تئاتر بین‌المللی فجر هستند و به نظر می‌رسد نتیجه این جلسه‌ها و مشورت‌های اعضای این ستاد، بزودی مشخص شود.

لادن حیدری، معاون توسعه مدیریت و

منابع وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به ادامه شیوع ویروس کرونا در کشور گفته که این وزارتخانه مطابق شیوه‌نامه‌های ابلاغی ستاد ملی مقابله با کرونا عمل کرده و به همین منظور درباره رویدادهای فرهنگی بویژه جشنواره‌های فجر به ابزارهای جایگزین مانند برگزاری آنلاین فکرشده‌ودر این راستا برای برپایی نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران هم، رویکرد نمایشگاه‌های مجازی را در دستور کار قرار داده است.

«کلسون وایتهد» نویسنده سایه‌بوست

رمان‌های «پسران نیکل» و «راه آهن زیرزمین» «برنده جایزه کتابخانه کنگره آمریکا برای بهترین رمان آمریکایی سال شد. با افزایش موارد ابتلا به ویروس کرونا در هنگ‌کنگ، سال‌های دوباره اجرایی شود و چه نه، این است که چگونه و از کشور و همچنین پارک والت دیزنی تعطیل شدند.

دوره شرح مقالات و شرح عزلیات شمس تبریزی به‌صورت مجازی برگزار می‌شود. مدرس این دوره سید امیر اکرمی است و از روز یکشنبه ۵ مردادماه روزهای یکشنبه ساعت ۱۸:۰۰ تا ۱۹:۳۰ به‌صورت آنلاین برگزار می‌شود.

موسی علمی، مدیر کتابفروشی علمی و از دست‌اندرکاران نشرهای علم، علمی و سخن، صبح دیروز (سه‌شنبه) در اثر بیماری درگذشت. او عضو خانواده علمی، خاندانی بود که بیش از ۱۰۰ سال است در کار چاپ هستند و مؤسسه‌اش نشر متعددی را مدیریت کرده و می‌کند. بخش مهمی از تاریخ صنعت نشر با نام این خانواده پیوند خورده است.

در آستانه سالروز تولد زنده‌یاد «داوود رشیدی» «گنجینه این هنرمند با حضور خانواده‌وی در موزه سینمای ایران رونمایی شد.

پویا سربایی داوری لیگ نوازندگی سنتور در لیگ جهانی موسیقی را برعهده گرفت، این لیگ به‌صورت رایگان برگزار می‌شود.

دبیرخانه سومین دوره جشنواره داستان کوتاه «بهاران» فراخوان داد. علاقه‌مندان شرکت در این مسابقه می‌توانند اثر خود را تا ۱۵ شهریورماه ۹۹ به دبیرخانه جشنواره ارسال کنند. جایزه «بهاران» در دو بخش داستان کوتاه و شعر برگزار می‌شود. جشنواره داستان کوتاه «بهاران» باهدف ترویج هنر داستان‌نویسی و کشف و معرفی استعدادهای این حوزه طراحی شده که سومین دوره آن امسال برگزار می‌شود.

مینی سریال شش قسمتی «بینوایان» برای اولین بار از روی آنتن شبکه چهار سیما بخش می‌شود، در این سریال دومینیک وست، دیوید اویلوو، عدیل اختر، لی لی کالینزوالی بمبر به هنرمندی پرداخته‌اند.

این مینی سریال به مدیریت دوبلار افشین ری نوری، ترجمه وحید جانفرسا و صدابرداری اکبر صالحی برای بخش از تلویزیون آماده شده است.

در حالی که چند روز پیش اعلام شد پائولو سورتینو گردان نامدار ایتالیایی می‌خواهد فیلمی با عنوان «دست‌خدا» بسازد، گفته‌شده مارادونا قصد دارد از این کارگردان شکایت کند. اعلام شده از آنجا که از مارادونا برای ساخت این فیلم اجازه گرفته نشده، وی برای استفاده از تصویر و هویتش در فیلم آنها را به دادگاه می‌کشاند.

محدودیت‌های جدید یک هفته‌ای در تهران شامل سالن‌های سینما و تئاتر هم می‌شود؟

چراغ‌های کم‌سوی هنر

گروه فرهنگی/ با شروع پیک جدید بیماری کرونا و بالا رفتن مجدد آمار، ستاد ملی کرونا و استانداری تهران اعلام کردند که محدودیت‌هایی یک هفته‌ای در تهران برقرار خواهد شد. اگر این مسأله شامل حوزه سینما و تئاتر هم شود باز با تعطیلی مجدد سالن‌های سینما و تئاتر روبه‌رو خواهیم بود. در حوزه موسیقی کنسرتی در این چند ماه برگزار نشد اما سالن‌های سینما، تئاتر و... مراکز فرهنگی لنگان لنگان و بتازگی کار خود را شروع کرده بودند. از این جهت می‌گوییم «اگر مشمول این محدودیت شوند» چون با وجود اعلام استاندارد تهران؛ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام کرده که ابلاغیه‌ای برای محدودیت فعالیت مراکز هنری نداشته‌ایم و سینمادارها و اهالی تئاتر همچنان منتظرند تا ببینند تکلیف آنها چه خواهد بود. با این‌همه اصل موضوع چه این محدودیت‌ها دوباره اجرایی شود و چه نه، این است که چگونه و از چه راه‌هایی می‌شود این آسیب‌ها را به‌کمترین حد ممکن رساند و برای چنین اقدامی چه بسترهایی لازم است.

سالن‌های سینما در کما

سالن‌های سینما اگرچه در دو هفته گذشته روزهای کم روشتی را پشت سر گذاشتند و حتی دو فیلم «شنای پروانه» و «خوب، بد، جلف ۲؛ ارتش سری» از امیدهای اکران هم نتوانستند انتظارات صاحبان فیلم‌ها را در گیشه برآورده کنند اما در همین ایام سینماداران داخوش به روشنی چراغ سینماها بودند؛ چراغی که منتها با سرکشی موج دوم کرونا کم سوتر شد تا جایی که تهیه‌کننده فیلم «شنای پروانه» به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم این بازه زمانی سه روز پیش اعلام کرد، از ۲۵ تیرماه یعنی چهارشنبه همین هفته، اکران فیلم را متوقف خواهد کرد و همزمان زمزمه‌هایی مبنی بر تقاضای سازندگان فیلم «خوب، بد، جلف ۲» برای پایان اکران فیلم‌شان شنیده شد، اما علی‌سرتیپی بخش‌کننده و سینمادار معتقد است با همه این احوال، با فعالیت سالن‌های سینما امیدواری برای بهتر شدن شرایط وجود داشت: «همین که چراغ سینما روشن باشد، امید وجود دارد که شاید شرایط بهتر شود و همین امید، خوب است.»

او باز و بسته شدن سالن‌های سینما را عامل ایجاد ناامنی اقتصادی، روحی و روانی عنوان می‌کند که از تبعات آن پاپس کشیدن صاحبان فیلم‌ها برای تقاضای اکران است. سرتیپی در عین حال می‌افزاید: «سالن‌های سینما در این بازه زمانی بالاترین میزان رعایت پروتکل‌های بهداشتی را داشتند، مخصوص در تهران و سالن‌هایی که در مجتمع‌های تجاری قرار دارند. پروتکل‌های بهداشتی صد درصد رعایت می‌شود. هیچ‌کس بدون ماسک حق ورود به مجتمع و سالن‌های سینما ندارد. آندقر استقبال از سینما کم بود که به خودی خود فاصله‌گذاری اجتماعی رعایت می‌شود. اگرچه غیر از زمان فروش بلیت، فاصله اجتماعی در صندلی‌ها لحاظ شده است. تهیه و جابه‌جایی هوا مناسب است و سالن‌های سینما نسبت به بقیه مراکز مثل مترو و اتوبوس و تاکسی شرایط ایمن‌تری دارند. اگر این شرایط وجود نداشت خود ما، هم به خاطر نیروی کار و هم به خاطر تماشاگران که جزوی از خانواده خودمان هستند، داوطلبانه درخواست تعطیلی سالن‌های سینما را داشتیم.»

تحلیلق فعالیت سالن‌های سینما در پایتخت با توجه به سهم بالای فروش فیلم‌ها در تهران باعث می‌شود چرخه اقتصادی سینما با مشکل جدی مواجه شود. سرتیپی می‌گوید: «با این شرایط هیچ‌کدام از سازندگان فیلم‌ها تمایلی به اکران فیلم‌هایشان نخواهند داشت چون تعطیلی سینماهای تهران تفاوت چندانی با تعطیلی سراسری ندارد.»

این سینمادار در بخشی از صحبت‌هایش به عملی نشدن وعده‌های حمایتی اشاره می‌کند و می‌گوید: تا به امروز هیچ کمک مالی دریافت نشده است. او در ادامه می‌گوید که به وضعیت موجود، سینماداران مجبور به تعدیل نیروی انسانی هستند: «۶ ماه است که حقوق پرسنل مان، هزینه‌های سالن، شارژ مجتمع و پول آب و برق را با کمترین درآمد پرداخت می‌کنیم. در صورت ادامه چنین وضعیتی اما مجبور به معرفی بخشی از پرسنل مان به وزارت کار هستیم.» سرتیپی در عین حال بار دیگر بر اولویت و اهمیت سلامت شهروندان تأکید می‌کند و می‌گوید: «در نهایت ما تابع هر تصمیمی هستیم که با صلاحیت ستاد ملی کرونا اعلام رسمی شود.»

چرا باید به سمت تئاتر آنلاین برویم؟

از تعطیلی تئاتر و مراکز فرهنگی دیگر چند ماه می‌گذرد و درست مشخص نیست و نمی‌توان پیش‌بینی کرد که این روزها تا چه زمانی ادامه خواهد داشت. برای بسیاری

هومان حسن پور
رئیس اتحادیه
تئاتران و
کتابفروشان تهران

در شرایط فعلی برای کنترل بیماری کرونا با محدودیت‌های متعددی روبه‌رو شده ایم، از جمله دسترسی که روز گذشته از سوی استانداری تهران مبنی بر تعطیلی برخی اماکن فرهنگی منتشر شد. با اینکه کتابفروشی‌ها همچنان مشغول فعالیت هستند اما با کاشی‌جی جدی در

فروش آنها روبه‌رو هستیم؛ هرچند که با سیر صعودی این بیماری بعید نیست آنها هم با دستور تعطیلی‌های موقت روبه‌رو شوند. به‌تبع شرایطی که همه‌جهان به آن مبتلا شده ابهام‌سائل ناگزیری است، منتهی مسأله‌ای که نباید فراموش شود به ملزومات این شیوه فروش بازمی‌گردد. طی ماه‌های اخیر یکی از گفته‌های جدی مسئولان در همه بخش‌های فرهنگی و از جمله کتاب، هدایت بخشی از فعالیت‌ها به فضای مجازی بوده. با نقس این اقدام مخالف نیستم بویژه که فعلاً چاره دیگری نداریم اما نکته‌ای که به آن تأکید دارم ضرورت در نظر گرفتن برخی موارد است. همین حالا ماه‌ها از ورود ویروس کرونا به کشور مان می‌گذرد اما همچنان در عرصه نشر با مسائل مختلفی روبه‌رو هستیم، از جمله همین مسأله فضای مجازی که کتابفروشی‌ها و نشرمان را با خطری جدی روبه‌رو کرده است. مسئولان از ضرورت تقویت فعالیت‌های آنلاین می‌گویند بدون آن‌که توجهی به در نظر گرفتن تهیمات لازم برای کاهش جریم‌های احتمالی آن داشته باشند. یکی از مواردی که این روزها با آن روبه‌رو شده‌ایم و خطری جدی برای صنعت نشرمان را رقم زده، فقدان نظارت است. متأسفانه برخی سایت‌هایی که در زمینه فروش کتاب مشغول فعالیت هستند دست به عرضه کتاب‌های ناشران آن هم از طریق کپی‌ها و چاپ‌های غیرقانونی می‌زنند و از آنجایی که این افراد حق التألیف نویسنده و مترجم را پرداخت نمی‌کنند قادر به ارائه آثار با تحفیف‌های آنچنانی هستند. اتفاقی که بی‌اعتمادشن مخاطبان را هم به بدنبال دارد. مردم پیش خود می‌گویند اگر امکان فروش

همچنان این سؤال وجود دارد که چرا وقتی در سراسر دنیا، تئاتر در این روزهای کرونایی، از سالن‌های نمایش به فضاهای مجازی رسیده و بخش آنلاین آثار توانسته مخاطبان بسیاری را به این فرم و فضاها نزدیک و بخشی از خلأ را پر کند چرا در کشور ما این بستر و رویکرد آنچنان وجود ندارد و تقریباً تئاتر در این چند ماهه به تعطیلی کامل سلام کرده است. سعید اسدی مدیر مجموعه تئاتر شهر در گفت‌وگو با «ایران» بخشی از دلایل این مسأله را عدم دخالت مجموعه‌های تئاتری در بحث تولید می‌داند و می‌گوید: «در دوره‌های گذشته مرکز هنرهای نمایشی خود را مکلف می‌دانست که نمایش‌ها را فیلمبرداری، ضبط و در آرشيو خود نگه دارد اما بعد از تحولاتی که صورت گرفت ضبط آثار به عهده خود گروه‌ها گذاشته شد و مجموعه‌هایی مثل تئاتر شهر نتوانستند این نمایش را آمده در سالن‌های این مجموعه را در اختیار ندارند و طبیعتاً امکان عرضه آنها نیز از این طریق وجود ندارد. باید این نکته را در نظر بگیریم که مجموعه‌های بزرگ تئاتر در دنیا، نقش کمیانی و تولیدکننده یک اثر نمایشی را ایفا می‌کنند پس، از هر کاری که روی صحنه می‌رود نسخه‌ای با کیفیت در اختیار دارند که می‌توانند آن را به جشنواره‌های تئاتری و تورهای بین‌المللی بفرستند یا اینکه در شرایط مشخصی مثل روزگاری که در آن هستیم، اقدام به پخش آنلاین آنها کنند.» اسدی در پاسخ به این سؤال که چه راهکاری برای برطرف کردن این مشکل و ضبط استاندارد حرفه‌ای و پخش آن در بزنگاه‌هایی این چنین می‌توان ارائه کرد هم می‌گوید: «چند راه پیش روی ماست که می‌توانیم به آنها به طور جدی فکر کنیم. یکی اینکه چه تماشاگر در صحنه حضور داشته باشد چه حضور نداشته باشد این امکان وجود دارد که آثار، برخی شب‌ها همزمان با اجرای به‌صورت زنده

■ چهارشنبه ۲۵ تیر ۱۳۹۹

■ سال بیست و ششم

■ شماره ۷۳۹۴

گفت‌وگو با حسین تولایی برگزیده جشنواره قلم‌رزمین در بخش شعر

شعر و کرونا؛ بهانه‌هایی برای بازگشت ما به خویش

زهره نیلی

خبرنگار

حسین تولایی از شاعران فعال حوزه نوجوان است که مجموعه شعر «باران در خودم می‌بارد» او طی روزهای اخیر برنده هجدهمین جشنواره قلم‌رزمین شده؛ مجموعه شعری که با همکاری نشر علمی و فرهنگی روانه کتابفروشی‌ها شده است. از تولایی تا به امروز مجموعه‌های متعددی همچون «درخت عاشق پرنده است»، «بیا چند شاخه حرف بزنیم»، «پشت صحنه دلم»، «شماره تلفن پرندگان»، «ساندویچ قطار» و «دمایی خورشید» در دسترس علاقه مندان قرار گرفته است.

■ **این روزها ناشران بیشتر به مجموعه‌های داستانی خارجی توجه می‌کنند و اقبال چندانی به شعر نشان نمی‌دهند.**

متأسفانه همین‌طور است. البته من ترجیح می‌دهم درباره وضعیت شعر نوجوان، چیزی نگویم چون به مظلومیت بیشتر آن دامن می‌زنم و این واقعیت را بیشتر نهادینه می‌کنم که نباید به شعر نوجوان توجه کرد. به همین خاطر است که در جشنواره قلم‌رزمین امسال، ۲۰۰۰ عنوان کتاب داستانی و تنها ۶۰۰ مجموعه شعر مورد ارزیابی قرار گرفتند و من تصور می‌کنم خود این آمار و اعداد به اندازه کافی گویا هستند.

■ **ناشران دولتی چون «پرنده‌آبی» واحد کودک و نوجوان انتشارات علمی و فرهنگی با کانون پرورش فکری اندازه می‌توانند از شعر نوجوان پشتیبانی کنند؟**

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان مجموعه «شعر نوجوان امروز» را منتشر کرده؛ با اینکه نقدهایی به این مجموعه وارد است اما نمی‌توان منکر شد که در معرفی شاعران نوجوان و گردآوری اشعار آنان مؤثر بوده؛ «پرنده‌آبی» نیز، هم به انتشار شعر نوجوان پرداخته هم کارگاه‌های شعر برگزار کرده است اما کتاب‌هایی که این دوناشر منتشر می‌کنند توزیع خوبی ندارد و دسترسی معرفی و تبلیغ نمی‌شود و این آفت بزرگی است که گریبان بسیاری از ناشران دولتی را گرفته.

■ **شاید دلیل اینکه ناشران دولتی توزیع خوبی ندارند و کتاب‌هاشان را تبلیغ نمی‌کنند این است که دغدغه برگشت سرمایه ندارند...**

واقعیت اینکه ساختار عمومی جامعه، چندان کتاب محور نیست و گر نه شمارگان کتاب به ۵۰۰ یا هزار نسخه نمی‌رسید اما لازم است که کتاب‌های منتشر شده را معرفی کنیم. اصلاً اگر کالای خود را درست عرضه نکنیم، تقاضایی هم وجود نخواهد داشت و در این شرایط نمی‌توانیم گلابه کنیم که چرا نوجوان امروز شعر نمی‌خواند و از مجموعه شعر استقبال نمی‌کند. ■ **به جز ناشران، سهم مهم نهاد کتابخانه‌های عمومی و شهرداری‌ها و همچنین وزارت آموزش و پرورش را در تجهیز کتابخانه‌های عمومی و کتابخانه مدارس نمی‌توان نادیده گرفت!**

دقیقاً همین‌طور است. به هرحال ناشران، چه دولتی چه خصوصی درآمد محدودی دارند و با مشکل گرانی و نبود کاغذ و هزار و یک ماجرای دیگر دست به گریبان‌اند اما آموزش و پرورش می‌تواند کتاب‌های برگزیده را تهیه و کتابخانه مدارس را با آن تجهیز کند یا همان‌طور که گفتید شهرداری‌ها و نهاد کتابخانه‌های عمومی می‌توانند به فهرست کتاب‌هایی که کانون و شورای کتاب کودک و لاکپشت پرنده منتشر می‌کنند مراجعه یا به برگزیدگان هر جشنواره استناد کنند.

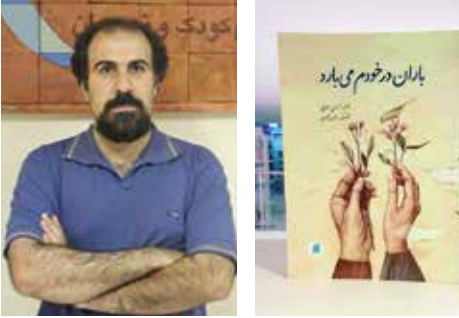
■ **در هرحال باید کتابی منتشر شود تا سازمان‌های فرهنگی آن را تهیه کنند و در اختیار مخاطبان بگذارند. در شرایطی که ناشران اقبال چندانی به شعر نشان نمی‌دهند چه باید کرد؟**

خوبی وقت‌ها ناشران و سرمایه‌گذاران می‌گویند شعر نوجوان مخاطب ندارد. پرسش من این است: کدام مخاطب؟ آن کسی که یک کتاب غیردرسی نخوانده یا از صبح تا شب در رگیر کنکور کتاب‌های کمک آموزش است که نمی‌تواند مخاطب شعر باشد. از طرف دیگر مگر همه نوجوان‌ها باید شعر مرا ببینند؟ نه، شعر من، راه خودش را باز و مخاطب خاص خودش را پیدا می‌کند و من برای این مخاطب است که شعر می‌گویم. ■ **البته بعضی معتقدند کرونا با بازگشت آدم‌ها به خود باعث گرایش بیشتر به شعر می‌شود!**

به باور من هم کرونا بهانه‌ای بود تا آدم‌ها به خودشان برگردند و به نیازهای واقعی‌شان، بیشتر توجه کنند. گرچه زندگی شتابزده امروز هم شعر را به‌خاطر موج‌زدن، بیش از هر قالب دیگری می‌پسندد.

■ **شمارد مجموعه «باران در خودم می‌بارد» به عشق توجه کرده‌اید و جالب اینکه پرداختن به عشق را یکی از خط قرمزهای این سال ماهوده است.**

مصطفی رحماندوست با انتشار «کاش حرفی بزنی» برای نوجوانان،

این تابو را شکست. خود من هم نزدیک به سه سال است که به موضوع عشق می‌پردازم و معتقدم به جای پاک کردن صورت مسأله، بهتر است با خودمان و با نوجوان‌ها صادق باشیم و با آنها از دغدغه‌هاشان بگوییم و گرنه شاهد اتفاقات ناگواری چون ترافزدی رونمیا هستیم.

■ **همچنین حسین تولایی در شعرهای خود با نوجوانان از مرگ گفته.**

نباید نوجوانان و حتی بچه‌ها را از واقعیت دور نگه داشت و در اکوارיום بزرگ کرد. مرگ، انکارناپذیر است و کودکان و نوجوانان بسیاری هستند که پدر بزرگ یا مادر بزرگ و حتی پدر یا مادر خود را از دست داده‌اند. پس بهتر است به شعور و حس آنها احترام بگذاریم و موضوعات جدی زندگی را با بچه‌ها در میان بگذاریم تا با ما همذات‌پنداری کنند و به این نتیجه برسند که این غم، فقط برای آنها نیست و دیگران هم فقدان و اندوه بی‌پایان از دست دادن عزیزان خود را تجربه کرده‌اند.

■ **شاعر شعرهای خود توجهی ویژه به طبیعت و عناصر طبیعی دارد. حتی نامی که برای مجموعه شعرهای خود انتخاب کرده‌اید، گواه این مدعاست: «باران در خودم می‌بارد»، «درخت عاشق پرنده است»، «بیا چند شاخه حرف بزنیم»، «شماره تلفن پرندگان» و...**

نمی‌خواهم شاعرانه حرف بزنم اما کل جهان، خانه من است. من به طبیعت به کوه به درخت به هرچه دور و بر من است نگاه می‌کنم؛ می‌آموزم و لذت می‌برم.

■ **شما خود را در حصار تنگ وزن و قافیه گرفتار نکرده و شعرهایتان را در قالب سبیدونیمایی سروده‌اید.**

چون فکر تازه قالب خود را می‌طلبد. ادبیات کهن ما بیشتر جنبه تعلیمی دارد و بچه‌ها از پند و اندرز خسته‌اند و دلشان می‌خواهد از شعر لذت ببرند. آموزش و پرورش ما هم وقتی می‌خواهد بچه‌ها را با سعدی به‌عنوان خدای غزل عاشقانه آشنا کند، بدترین شعر او را انتخاب و منتشر می‌کند. در این باره این وظیفه برعهده شاعران و نویسندگان است که زبان خود را امروزی کند و لذت خواندن را به کودکان و نوجوانان بچشاند.